

נכיר באשלת אלג'יריה!

האומה העברית, שקנתה את חרותה במלחמה נגד שלטון זר, מצווה להכיר בממשלת אלג'יריה, שהוקמה בנכר על ידי האומה האלג'ירית העומדת במלחמת-דמים על חרותה.

זהו צו המוסר. זהו צו האינטרס הלאומי.

הכרתנו בממשלת אלג'יריה תדגיש את נוכחות ישראל במרחב השמי כגורם מדיני עצמאי ופעיל, השותף בעיצוב עתיד המרחב.

הכרתנו בממשלת אלג'יריה תקים גשר בין ישראל לבין עמי צפון אפריקה, המתגבשים כגורם עצמאי במרחב השמי.

הכרתנו בממשלת אלג'יריה תהיה צעד להשגת השלום בין ישראל לבין עמי המרחב הלוחמים באימפריאליזם, ותקרבו את ישראל למשפחת עמי אסיה ואפריקה.

אל תרתיע אותנו אהדתו הטבעית לצרפת, שהניפה ראשונה בהיסטוריה את דגל החרות, השוויון והאחוה. צרפת זו חיה וקיימת בדמותם של אנשי מדינה ומוסר, התורבים זה שנים להפסיק את פעולות הדיכוי והעינויים נגד תנועת השיחרור האלג'ירית, ולהעניק עצמאות לאומה האלג'ירית. היא מצאה ביטויה גם בפי הגנרל שארל דה-גול, בטרם הגיעו לשלטון, ולפני שהועמד תחת לחץ הקולוניאלי והצנחנים הפאשיסטיים, באמרו, כי אומה היודעת ללחום כך לחרותה, ראויה לחרות.

לצרפת זו חייבת האומה העברית ידורות — וזא למשטרם הכנויים על דיכוי וניצול, המרכזים סביבם יסודות גזעניים ודאומניים, שיריהם מגואלות בשיתוף פעולה עם הכובש הנאצי.

א-יהבנה הטראגית בין ישראל לבין לוחמי השיחרור האלג'יריים, שגרמה למותם של שני שליחים ישראלים, אל תדחוף אותנו לדרך מוטעית. פריצתנו לדרך המלך הפוליטית אף שקולה יותר מחשבונות קצרי-טווח של אספקה ורכש. ככל שיתרבו קשרי השלום והשותפות, כן יפחת הצורך בנושק.

אנו תובעים:

- תכיר מדינת ישראל בממשלת אלג'יריה.
- תשתמש בממשלת ישראל בקשריה הידידותיים עם ממשלת צרפת, כדי לשכנע לשים קץ לשפיכת הדמים על ידי שלום תוך משאומתן.

בהושיטנו יד לעם האלג'ירי, אנו קוראים לממשלתנו לשוות למלחמת השיחרור אופי לאומי ומתקדם, להרחיק ממנה כל גילוי של לאומנות הרסנית ולקשור קשרי ידידות עם האומה העברית.

הפעולה השגויה

ת.ד. 11253, תל-אביב.

התיאטרון הקאמרי מציג:
הקיסר ג'ונס
בגלל חגורה
מאת **יוג'ין אונייל**
בקרב: **מלאך האבן**
מאת **קטי פרינגס**

שידוח
מי מוכן לתת לו את היד?

במדינה

העם

קול מן הכותל

שום מקום בעולם לא הצליח להוליד אגדות כה רבות, שמשכו לבבות כה רבים, כמו השטח הקטן הנושא כיום את הכותל המערבי ואת מסגד עומר. השבוע נוספה אגדה חדשה אל האגדות הרבות. היתה זאת ידיעה של קול ישראל, ש מילאה כל לב דתי בסיפוק עמוק, בשעת הנעילה של יום הכיפור, כך נאמר בה, שמעו המתפללים בהרציון תקיעת שופר מכיתון הכותל המערבי. דיפלומטים זרים, שהגיעו באותו יום מירדן לישראל אישרו את הדבר. החוקרים האדוקים היו, כמשוער, חיילים בריטים בני דת משה, מן הכוח החונה בירדן.

לרוע המזל, לא נולדה תקיעה זו בשופר של ממש, אלא בשופר-התעמולה של משרד הדתות הישראלי. שום תקיעה לא נשמעה, שום דיפלומט זר לא הגיע באותו יום מי ירדן לישראל, שום חיילים יהודיים אינם משרתים בכוח-האבטחה הבריטי בירדן. בכל זאת הצליח זנוויל כהנא שוב במלאכת ייצור האגדות הסינטיטיות. כי בעונת החגים תשי"ט, כמו בכל שנה קודמת מאז תש"ה, שוב כאבו לבבות רבים בישראל את כאב המולדת המבוותרת, בה אין לאיש יהודי גישה למקום הקדוש בעיניו יותר מכל, ואין לערבי נוצרי מבית-לחם גישה למקומות בהם גדל והטיף העברי הגדול שיסד את דתו.

בחודש תשרי, תשי"ט, לא נראה כי יחול שינוי במצב זה בשנה הקרובה.

לגורם מדיני פעיל בעולם.

"כן" במרתף-עינויים. לגבי חלק אחד מאורחי ישראל היה זה מאורע חשוב ומרומם את הלב. היו אלה 200 אלף ערביי ישראל, העוקבים באהדה עמוקה אחרי מל-חמת ערביי אלג'יריה. בניגוד לאורחים הי עבריים, לא התרשמו מן העובדה ש-97% מהבוחרים באלג'יריה הצביעו השבוע "כן" למען חוקת הגנרל דה-גול. כי ערביי יש-ראל, למודי הנסיון האכזרי של הממשל הצבאי, יודעים מה קל להכריח אוכלוסייה שלמה להצביע בעד מפלגת-השלטון — גם מבלי שיעמדו לרשות השלטון חצי מיליון חיילים צמא-רם ומרתף-עינויים כבאלג'יר. בקרב הרוב העברי במדינה היתה ההבנה כמעט הפוכה. רק מעוט קטן העז לדרוש בגלוי את הכרת ישראל בממשלה החדשה, אם כי רבים מקרב בני-הסמכא בישראל מאמינים שמדינות המערב הערבי — מא-רוקו וטוניסיה — עשויות לשמש גשר בין ישראל לבין שכנותיה. הקו הממשלתי נש-אר פרו-צרפתי אדוק.

"מכשיר לכפייה..." היתה זאת אי-הבנה טראגית של קו ההתפתחות. לגבי 50 מיליון ערבים במרחב, האהדה ללוחמי אל-ג'יריה היא דבר שבקדושה. האהדה האוטו-מטית של ישראל לשלטון הקולוניאלי, שה שנותנו ספרות, חיראה בעיני מיליונים אלה כהמשך למעשים דומים של ישראל — כגון פתיחת מרחבה האחירי בפני הברי-טים למחרת המהפכה העיראקית.

אמר השבוע נציג עיראק החדשה באו"ם: **"אנו משוכנעים עתה יותר מתמיד, כי יש ראל הוקמה לא רק כבית ליהודים, אלא בעיקר כמכשיר לכפיית רצונן של מעצמות (המערב) על מדינות ערב במרחב."**

מדיניות

רצח בפלורני

הרציון המקורי צץ במוחו הפורה של ד"ר נחום גולדמן, הנשיא הציוני. הוא ידע כי ראש עיריית פלורנץ, להפיוה, יוזה מדי פעם פגישות בין יריבים פוליטיים ורעיוניים בעולם, לשם טיפוח ההבנה ההדדית. חשב גולדמן: מדוע לא ליוזם פגישה כזאת בין ישראלים וערבים?

להפיוה, אחד האישים הסגנוניים ביותר בחיים הפוליטיים של איטליה, הסכים ב-רצון. המדינאי הנוצרי הבין כי אין טעם לקרוא לפגישה עברית-ערבית ישירה. לכן דאג לאכסניה רשמית רחבה יותר. הוא קרא לפגישה רחבה לדיון בעציות הים-התיכון.

יחסים מרחביים

דגל חדש

דגל חדש נוסף השבוע למשפחת הדגלים במרחב. הוא היה בעל שני קחים מאונכים, האחד ירוק והשני לבן. במרכזו התנוססו סהר וכוכב אדומים. היה זה דגלה של מדינת אלג'זאיר, שאינה קיימת על המפה הרשמית, אך שי הפכה השבוע, עם הקמת ממשלתה בגולה.

אלג'זאיר — האיים — הוא השם הערבי של אלג'יריה, שטובש בשפות חי-אירופיות. הוא נובע מן האי הקטן, השוכן מול חוף העיר אלג'יר.